

20. Lukashuk, I.I. (1980), *Mehanizm mezhdunarodno-pravovoho rehulirovaniya* [Mechanism of international law administration], Vyshcha shkola, Kyiv, Ukraine.
21. Kuts, M.O. “On peculiarities of interpretation of the term «implementation»”, available at : <http://goo.gl/IH0Fz5>.
22. Avakov, M.M., Ashavskiy, B.M., Bakhov, A.S., Batsanov, S.B. et al. (1986), *Slovar mezhdunarodnogo prava* [International law vocabulary], Mezhdunarodnye otnosheniya, Moscow, Russia, available at : <http://goo.gl/yRhQz8>
23. Gavrilov, V.V. “Transformational theories and statements of international law implementation to the domestic law doctrine”, available at : <http://goo.gl/2F943H>.
24. Isaev, D.A. (2005), “Basic theory of harmonization of legislation in the process of formation of common spaces of Russia – EC”, *Rossiysko-evropeyskiy tsentr ekonomicheskoy politiki*, available at : <http://goo.gl/rVpjEn>.

УДК 346.2: 342: 346.5: 340.134 (477)

ПРОБЛЕМИ ТА НЕДОЛІКИ В ПРАВОВОМУ РЕГУЛЮВАННІ ДЕРЖАВНОЇ РЕЄСТРАЦІЇ ЮРИДИЧНИХ ОСІБ ТА ФІЗИЧНИХ ОСІБ-ПІДПРИЄМЦІВ В УКРАЇНІ, ШЛЯХИ ЇХ ПОДОЛАННЯ

Коломоець Т.О., д.ю.н., професор, Заслужений юрист України,
Шумейко І.П., студент магістратури

Запорізький національний університет, вул. Жуковського, 66, м. Запоріжжя, Україна
t_deputy@ukr.net, ivanshummm@gmail.com

Статтю присвячено проблемам у правовому регулюванні інституту державної реєстрації юридичних осіб та фізичних осіб-підприємців, у тому числі тим, що виникли з набранням чинності новою редакцією Закону України «Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань». Стаття містить пропозиції з удосконалення регулювання системи реєстраційних процедур і реєстраційних послуг.

Ключові слова: адміністративна послуга, державна реєстрація, реєстраційна процедура, реєстраційна дія, юридична особа, фізична особа – підприємець.

ПРОБЛЕМЫ И НЕДОСТАТКИ В ПРАВОВОМ РЕГУЛИРОВАНИИ ГОСУДАРСТВЕННОЙ РЕГИСТРАЦИИ ЮРИДИЧЕСКИХ ЛИЦ И ФИЗИЧЕСКИХ ЛИЦ-ПРЕДПРИНИМАТЕЛЕЙ В УКРАИНЕ, ПУТИ ИХ ПРЕОДОЛЕНИЯ

Коломоец Т.А., Шумейко И.П.

Запорожский национальный университет, ул. Жуковского, 66, г. Запорожье, Украина
t_deputy@ukr.net, ivanshummm@gmail.com

Статья посвящена проблемам в правовом регулировании института государственной регистрации юридических лиц и физических лиц – предпринимателей, в том числе тем, которые возникли со вступлением в силу новой редакции Закона Украины «О государственной регистрации юридических лиц, физических лиц – предпринимателей и общественных формирований». Статья содержит предложения по усовершенствованию регулирования системы регистрационных процедур и регистрационных услуг.

Ключевые слова: административная услуга, государственная регистрация, регистрационная процедура, регистрационное действие, юридическое лицо, физическое лицо – предприниматель.

PROBLEMS AND SHORTCOMINGS IN THE LEGAL REGULATION OF STATE REGISTRATION OF LEGAL ENTITIES AND INDIVIDUALS – ENTREPRENEURS IN UKRAINE AND WAYS TO OVERCOME THEM

Kolomoets T.O., Shumeiko I.P.

Zaporizhzhya national university, str. Zhukovsky, 66, Zaporizhzhya, Ukraine
t_deputy@ukr.net, ivanshummm@gmail.com

The article deals with the problems in the legal regulation of the institute of state registration of legal entities and individuals - entrepreneurs. January 1, 2016 came into force a new version of the Law of Ukraine “On state registration of legal entities and natural persons – entrepreneurs and community groups” (hereinafter – the Law). The

legislator has defined such reform priorities in this area: the principle of extraterritoriality, the expansion of the number of subjects of the state registration, electronic document development.

These innovations correspond to the principles of accessibility and convenient (referred to in paragraph 10 of Part 1 of Article 4 of the Law of Ukraine "On Administrative Services"). But we cannot forget about the principle of legality and legal certainty (paragraph 1 of the same article of the Law "On Administrative Services"), and that the minimization of the number of documents and procedures should be rational. Irrational simplification of procedures can lead to violations of the rights of the interested persons. As a result of such violations, there is a risk of entry in the Unified State Register of false information. So, it is necessary to create legal guarantees that will prevent registration on the basis of forged documents.

Unfortunately, the Law lost provisions designed to protect the rights of shareholders (participants, members) of legal entities. For example, if the edition of the articles (statute) of association is declared invalid, the court took an additional decision, which canceled the registration of all further changes to the articles. Nowadays, this procedure is not provided by law. Members (shareholders) have a need to file a new claim for invalidation of all subsequent editions of the articles. This leads to unnecessary delay of protection of corporate rights.

Some provisions of the Law permit use of registration actions as a measure of the pressure on the business. For example, the Unified State Register is not contain a list of registration actions, forbidden by court. In this regard, the registrar will refuse to conduct the registration action, even if it is not strictly prohibited by a court decision. The procedure for the prohibition of registration actions has another drawback. Court ruling which prohibit registration actions is transmitted to the Registered not in a day of adoption, but in a day of entry into force. This is contrary to the immediate force of this kind of decisions.

The article contains proposals to improve the regulatory system of registration procedures and registration services.

Key words: administrative services, state registration, registration procedure, registration action, legal entity, individual – entrepreneur.

Одним із найбільш розповсюджених видів адміністративних послуг на сьогодні є реєстраційні послуги, зокрема й у сфері державної реєстрації юридичних осіб та фізичних осіб-підприємців. Так, лише за 2014 р. було зареєстровано 566 173 юридичні особи. Така кількість реєстраційних дій зумовлює необхідність у посиленні уваги до стану правового регулювання цієї сфери. На сьогодні система реєстраційних послуг багато в чому не є ефективною та не забезпечує повною мірою дотримання прав суб'єктів цих правовідносин. Постає необхідність у пошуку шляхів реформування законодавства про державну реєстрацію юридичних осіб і фізичних осіб-підприємців у бік підвищення ефективності системи реєстраційних послуг та дотримання прав осіб, яких стосуються реєстраційні дії.

Актуальність проблеми підкреслює велика кількість наукових праць, присвячених проблемам адміністративних послуг загалом та державній реєстрації юридичних осіб і фізичних осіб-підприємців зокрема. Серед них варто згадати роботи Б.В. Авер'янова, О.Ю. Волкович, І.П. Голосніченка, Т.О. Коломоєць, В.К. Колпакова, О.В. Кузьменко, К.В. Ніколаєнка, С.В. Олефіренка, А.В. Солонар, В.П. Тимошука та інших учених. Однак стан правового регулювання інституту державної реєстрації змінюється надто стрімко. Зі змінами в законодавстві залишаються старі та з'являються нові прогалини й недоліки, що потребують подолання. Через високу динамічність правового регулювання цього інституту та його постійне реформування багато пропозицій, що висловлювались раніше, нині втрачають актуальність. Унаслідок цього відсутнє комплексне наукове дослідження інституту державної реєстрації юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань в аспекті проблем сучасного законодавства, що регулює такі правовідносини.

Отже, завдання публікації полягає у визначенні проблеми в регулюванні державної реєстрації юридичних осіб і фізичних осіб-підприємців та окресленні шляхів зміни нормативного регулювання цього інституту з метою подолання наявних проблем, зокрема із зазначенням конкретних пропозицій.

У Законі України «Про адміністративні послуги» [1] в переліку принципів державної політики у сфері надання адміністративних послуг поряд із принципами доступності та зручності для суб'єктів звернень (п.10 ч.1 ст.4) чільне місце відведено принципу верховенства права, у тому числі законності та юридичної визначеності (п.1 ч.1 ст.4). Водночас окремі положення Закону України «Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань» (далі – Закон) не відповідають наведеним принципам.

Так, згідно з п.31 ч.1 ст.9 Закону в Єдиному державному реєстрі містяться такі відомості про юридичну особу, як дата прийняття, дата набрання законної сили та номер судового рішення, на підставі якого проведено реєстраційну дію, судового рішення про арешт корпоративних прав, судового рішення про заборону (скасування заборони) вчинення реєстраційних дій [2]. Згідно з п.12

ч.4 ст.9 Закону в Єдиному державному реєстрі містяться такі відомості про фізичну особу – підприємця, як дата прийняття, дата набрання законної сили та номер судового рішення, на підставі якого проведено реєстраційну дію, та/або судового рішення про заборону (скасування заборони) вчинення реєстраційних дій. Зазначені положення не передбачають розміщення в Єдиному державному реєстрі вичерпного переліку реєстраційних дій, проведення яких забороняється судом. Спосіб формулювання зазначених положень залишає можливість блокування господарської діяльності за допомогою заходів забезпечення позову, невідповідних своїй меті. Зміст цих норм викладено таким чином, що судові рішення про заборону проведення реєстраційних дій обов'язково має стосуватись усіх без винятку дій.

Так, у п.2 ч.1, п.2 ч.2 ст.28 Закону термін «реєстраційна дія» в контексті її заборони судовим рішенням, що є підставою для відмови в державній реєстрації, вжито в однині. Проте не відомо, як державний реєстратор визначатиме коло реєстраційних дій, проведення яких забороняється, якщо в Єдиному державному реєстрі такого переліку не буде. Отже, державний реєстратор (який, згідно зі ст. 29 Закону, не має матеріалів реєстраційної справи) вимушений відмовляти в проведенні будь-яких реєстраційних дій незалежно від змісту судового рішення.

Також зміст Закону не дає змогу визначити перелік реєстраційних дій, проведення яких може заборонятись у судовому порядку. Аналіз судової практики свідчить про те, що найчастіше проведення реєстраційних дій забороняється ухвалами про забезпечення позовів, які постають із корпоративних правовідносин. Проте не всі реєстраційні дії приводять до незворотних для заінтересованих осіб змін. Так, відсутня будь-яка обґрунтована потреба в забороні вчинення таких реєстраційних дій, як внесення змін до інформації про кінцевих бенефіціарних власників (контролерів) юридичної особи, про місцезнаходження та про здійснення зв'язку з юридичною особою. Також не всі зміни до установчих документів (наприклад, зміна найменування, зміна видів економічної діяльності, узгодження положень установчих документів із рішенням суду) можуть порушити права заінтересованих осіб.

Проте судова практика свідчить про випадки повної заборони проведення реєстраційних дій. Так, Вищий адміністративний суд України ухвалою від 29 липня 2015 р. [3] залишив без змін постанову про відмову в задоволенні позову до державного реєстратора про скасування реєстрації заборони вчиняти будь-які реєстраційні дії. Суд визнав дії реєстратора законними, адже він виконував ухвалу про забезпечення позову, якою саме було накладено заборону всім реєстраторам вчиняти будь-які реєстраційні дії щодо юридичної особи.

Оскільки усталеною практикою законодавця є включення до Закону норм, що регламентують діяльність суду (ст.ст.31, 38, 39 редакції Закону до змін, внесених 26 листопада 2015 р.), а сам Закон, згідно з преамбулою, регулює «відносини, які виникають у сфері державної реєстрації юридичних осіб, <...> фізичних осіб-підприємців» [2] (тобто незалежно від суб'єктів відносин), логічним є включення до нього окремої норми, у якій варто передбачити повноваження суду щодо встановлення заборони проведення реєстраційних дій.

У зв'язку із цим пропонуємо такі зміни до Закону:

- п.31 ч.2 ст.9 та п.12 ч.4 ст.9 після слів «реєстраційних дій» доповнити словами «а також перелік реєстраційних дій, вчинення яких забороняється судом»;
- розділ IV доповнити новою ст.33 «Заборона проведення реєстраційних дій на підставі судового рішення» такого змісту:

«1. Суд може, вживаючи заходи щодо забезпечення позову (запобіжні заходи), заборонити проведення конкретних видів реєстраційних дій щодо юридичної особи, фізичної особи – підприємця у випадку, якщо їх проведення перешкоджатиме поновленню прав особи, на користь якої може бути в майбутньому винесено судове рішення.

2. Забороні можуть підлягати такі реєстраційні дії: реєстрація припинення юридичної особи; реєстрація змін до відомостей про керівника юридичної особи; реєстрація внесення змін до установчих документів юридичної особи, пов'язаних зі зміною складу учасників (засновників) юридичної особи, зміною розміру статутного (складеного) капіталу (пайового фонду) юридичної особи, зміною положень щодо складу, порядку формування органів управління юридичної особи, їх повноважень та порядку прийняття ними рішень. Заборона проведення інших реєстраційних дій не допускається. Судові рішення про заборону реєстраційних дій, заборона яких не допускається, не

підлягають виконанню, а відомості про них не підлягають включенню до Єдиного державного реєстру».

Також у Законі норма ч.10 ст.13 визначає днем передання Державною судовою адміністрацією України примірника судового рішення, яке тягне за собою зміну відомостей у Єдиному державному реєстрі, судового рішення про арешт корпоративних прав та про заборону (скасування заборони) вчинення реєстраційних дій день набрання рішенням суду законної сили.

Однак у вказаному положенні не враховано специфіку судових рішень про вжиття заходів забезпечення позову (запобіжних заходів), які підлягають негайному виконанню, а їх оскарження не зупиняє їх виконання (ч.ч.9, 10 ст.153 Цивільного процесуального кодексу України, ст.43-8 Господарського процесуального кодексу України, ч.ч.5, 6 ст.118 Кодексу адміністративного судочинства України). Так, у разі оскарження ухвали про заборону реєстраційних дій вона є такою, що не набрала законної сили, проте все одно підлягає виконанню. Такі ухвали для забезпечення дієвості вжитих судом заходів і захисту прав заінтересованих осіб необхідно надсилати не в день набрання законної сили, а саме в день їх прийняття.

У зв'язку із цим пропонуємо ч.10 ст.13 Закону викласти в такій редакції: *«Державна судова адміністрація України забезпечує передачу до Єдиного державного реєстру примірника судового рішення про арешт корпоративних прав, про заборону вчинення реєстраційних дій – у день прийняття судового рішення; судового рішення, яке тягне зміну відомостей у Єдиному державному реєстрі, судового рішення про скасування заборони вчинення реєстраційних дій, скасування арешту корпоративних прав – у день набрання судовим рішенням законної сили».*

Також суттєвим недоліком Закону, що з'явився після 1 січня 2016 р., є відсутність у ньому механізму скасування реєстраційних дій, які проводились після державної реєстрації змін до установчих документів юридичної особи, проведеної на підставі недійсного чи скасованого рішення органу управління юридичної особи. Так, попередня редакція Закону про реєстрацію відповідний механізм передбачала в ст.31. Цю норму було викладено у відповідній редакції Законом України від 10 жовтня 2013 р. № 642-VII. Як ішлося у пояснювальній записці до законопроекту, основною метою змін є недопущення використання схем і методів протиправного поглинання й захоплення підприємств, що створює реальну загрозу інтересам нашої держави [4].

Зазначені положення передбачали, що в разі, якщо судом скасовано рішення органу юридичної особи про внесення змін до установчих документів або визнано повністю чи частково недійсною редакцію установчих документів, судові рішення надсилається одночасно юридичній особі (для узгодження установчих документів із судовим рішенням) та державному реєстратору. Останній у разі виявлення в реєстрі записів про реєстраційні дії, проведені після внесення змін до установчих документів, повідомляє про це суд, який ухвалює додаткові рішення про скасування всіх подальших реєстраційних дій. Таким чином, у разі внесення до установчих документів протиправних змін усі подальші реєстраційні дії, вчинені в період дії зазначених змін, автоматично скасовувались. Це було ефективним способом захисту прав заінтересованих осіб (наприклад, засновників (учасників) юридичної особи), адже їм не доводилось подавати позови про визнання недійсними всіх наступних рішень органу управління юридичної особи.

Однак нині не передбачається можливість ухвалення додаткового рішення про скасування реєстраційних дій, вчинених за час дії незаконної редакції установчих документів. У зв'язку із цим пропонуємо усунути цей недолік і доповнити розділ IV Закону ст.34 «Скасування державної реєстрації змін до установчих документів юридичної особи на підставі судового рішення», за змістом аналогічною ст.31 Закону в редакції, що діяла до 1 січня 2016 р.

Помилковим, на нашу думку, законодавчим рішенням є надання можливості подавати не оригінали, а копії документів, адже подібні норми призводять до ризику узаконення протиправних поглинань підприємств. Так, замість оригіналів дозволено подавати нотаріально засвідчені копії таких рішень уповноваженого органу управління юридичної особи: про зміни, що вносяться до Єдиного державного реєстру (п.2 ч.4 ст.17); про вихід зі складу засновників (учасників), про примусове виключення зі складу засновників (учасників) юридичної особи (п.10 ч.4 ст.17); про перехід на діяльність на підставі модельного статуту (п.2 ч.6 ст.17); про перехід на діяльність на підставі власного установчого документа та затвердження установчого документа (п.2 ч.7 ст.17); про виділ юридичної особи (ч.8 ст.17); про припинення юридичної особи (п.1 ч.9 ст.17); про створення відокремленого підрозділу (п.2 ч.16 ст.17); про відміну рішення про припинення юридичної особи

(ч.10 ст.17); копію документа, яким затверджено персональний склад комісії з припинення або ліквідатора, строк заявлення кредиторами своїх вимог (п.2 ч.9 ст.17); копію передавального акта або розподільчого балансу (п.п.2, 3 ч.13 ст.17); копію документа, що засвідчує повноваження представника (ч.19 ст.17).

Норма ст. 75 Закону України «Про нотаріат» [5] не вимагає під час посвідчення нотаріусом копій документів, виданих юридичною особою, перевіряти справжність підписів фізичних осіб на цих документах. Наприклад, особа може підробити підписи учасників юридичної особи на протоколі засідання її уповноваженого органу, на якому нібито вирішено змінити керівника, подати нотаріусу оригінал цього протоколу для засвідчення копії, а потім подати нотаріально засвідчену копію протоколу державному реєстратору, а оригінал знищити. Реєстратор зобов'язаний буде провести державну реєстрацію змін до відомостей про керівника юридичної особи всупереч фактичній відсутності відповідного рішення уповноваженого органу.

Коли ж постане питання про недійсність рішення, оформленого підробленим документом, провести експертизу справжності підпису буде неможливо, оскільки згідно з п.1.1 Науково-методичних рекомендацій з питань підготовки та призначення судових експертиз та експертних досліджень, затверджених Наказом Міністерства юстиції України від 8 жовтня 1998 р. № 53/5, для проведення почеркознавчих досліджень підписів надаються оригінали документів [6].

Таким чином, з метою недопущення перетворення реєстраційних послуг на інструмент протиправних захоплень підприємств необхідно внести зміни до Закону, якими виключити словосполучення «нотаріально засвідчена копія», вжиті в усіх відмінках у п.2 ч.4 ст.17, п.10 ч.4 ст.17, п.2 ч.6 ст.17, п.2 ч.7 ст.17, ч.8 ст.17, п.1 ч.9 ст.17, п.2 ч.9 ст.17, ч.10 ст.17, п.п.2, 3 ч.13 ст.17, п.2 ч.16 ст.17, ч.19 ст.17.

У новій редакції Закону відсутня вимога підтверджувати правомочність прийняття рішень уповноважених органів управління юридичних осіб, на підставі яких проводяться реєстраційні дії. І це при тому, що щодо більшості організаційно-правових форм юридичних осіб не існує визначених законом вимог до змісту зазначених рішень. Наприклад, протокол загальних зборів учасників товариства з обмеженою відповідальністю не обов'язково має містити підписи учасників зборів, а може мати, наприклад, підписи голови й секретаря зборів, які можуть не бути учасниками товариства. Відтак особа може підробити протокол таким чином, що всі підписи на ньому будуть справжніми, проте учасникам товариства не належатимуть. Таку підробку неможливо виявити за допомогою проведення почеркознавчої експертизи підписів. Для унеможливлення реєстраційних дій на підставі підроблених документів (навіть оригіналів рішень) необхідно в кожному випадку, коли йдеться про рішення уповноваженого органу юридичної особи, що подається державному реєстратору, передбачати необхідність подання документа, який підтверджує правомочність прийняття такого рішення.

Отже, реформуючи законодавство у сфері державної реєстрації юридичних осіб і фізичних осіб-підприємців, варто знаходити баланс між принципами доступності й зручності для суб'єктів звернення та верховенства права, законності і юридичної визначеності. Пропозиції, викладені в публікації, спрямовано на узгодження стану правового регулювання цього інституту із зазначеними принципами.

ЛІТЕРАТУРА

1. Про адміністративні послуги: Закон України від 06.09.2012 р. № 5203-VI // Відомості Верховної Ради України. – 2013. – № 32. – Ст. 409.
2. Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань: Закон України від 15.05.2003 р. № 755-IV // Відомості Верховної Ради України. – 2003. – № 31. – Ст. 263.
3. Ухвала Вищого адміністративного суду України від 29.07.2015 р. у справі № К/800/48535/14 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/48116331>.
4. Пояснювальна записка до проекту Закону про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо протидії протиправному поглинанню та захопленню підприємств № 0887 від 12.12.2012 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=45160
5. Про нотаріат: Закон України від 02.09.1993 р. № 3425-XII // Відомості Верховної Ради України. – 1993. – № 3. – Ст. 383.

6. Науково-методичні рекомендації з питань підготовки та призначення судових експертиз та експертних досліджень, затверджені Наказом Міністерства юстиції України від 08.10.1998 р. № 53/5 // Офіційний вісник України. – 1998. – № 46. – С. 172.

REFERENCES

1. “On administrative services”: Law of Ukraine on September 6, 2012 № 5203-VI, *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy*, 2012, no. 32, art. 409.
2. “On state registration of legal entities, individuals - entrepreneurs and community groups”: Law of Ukraine on May 15, 2003 № 755-IV, *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy*, 2003, no. 31, art. 236.
3. Ruling of Higher administrative court of Ukraine on July 29, 2015 in case № K/800/48535/14, available at : <http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/48116331> (access March 29, 2016)
4. The explanatory note to the bill on amendments to some legislative acts of Ukraine on prevention of illegal mergers and takeovers, no. 0887 on December 12, 2012, available at : http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=45160 (access March 29, 2016)
5. “On notaries”: Law of Ukraine on September 9, 1993 № 3425-XII, *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy*, 1993, no. 3, art. 383.
6. Scientific guidelines for the preparation and appointment of forensic analysis and expert studies, approved by the order of Ministry of Justice of Ukraine on October 8, 1998, no. 53/5, *Ofitsiyni Visnyk Ukrainy*, 1998, no. 46, p. 172.

УДК 351.74: 378.14 (477)

ПРОФЕСІЙНЕ НАВЧАННЯ ПОЛІЦЕЙСЬКИХ В УКРАЇНІ: НОВЕЛИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ

Кравченко І.С., к.ю.н., доцент

*Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ,
пр. Гагаріна, 26, м. Дніпропетровськ, Україна
zelenskay84@mail.ru*

У статті надано загальну характеристику професійного навчання поліцейських в Україні. Автор наголошує на впровадженні європейських стандартів у процес навчання українських поліцейських. Визначено перспективи професійного навчання поліцейських в Україні.

Ключові слова: поліцейський, професійне навчання, первинна професійна підготовка, підготовка у вищих навчальних закладах зі специфічними умовами навчання, післядипломна освіта, службова підготовка.

ПРОФЕССИОНАЛЬНОЕ ОБУЧЕНИЕ ПОЛИЦЕЙСКИХ В УКРАИНЕ: НОВОВВЕДЕНИЯ И ПЕРСПЕКТИВЫ

Кравченко И.С.

*Днепропетровский государственный университет внутренних дел, пр. Гагарина, 26, г. Днепропетровск, Украина
zelenskay84@mail.ru*

В статье предоставляется общая характеристика профессионального обучения полицейских в Украине. Автор отмечает внедрение европейских стандартов в процесс учебы украинских полицейских. Определены перспективы профессионального обучения полицейских в Украине.

Ключевые слова: полицейский, профессиональное обучение, первичная профессиональная подготовка, подготовка в высших учебных заведениях со специфическими условиями учебы, последипломное образование, служебная подготовка.

PROFESSIONAL STUDIES OF POLICEMEN IN UKRAINE: NOVELTIES AND PROSPECTS

Kravchenko I.S.

*Dnipropetrovsk state university of internal affairs, boul. Gagarina, 6, Dnipropetrovsk, Ukraine
zelenskay84@mail.ru*

The general characteristic of professional police education in Ukraine is given in the article. One of the factors which influences to the formation of positive police image is organization and performance of police professional education